

доброякісний. Генералізована форма демодекозу характеризувалася значним ураженням шкіри (як мінімум 5 топографічних ділянок тіла тварини), двох або всіх кінцівок. Перебіг такої форми демодекозу частіше злоякісний. Із 43 собак, хворих на демодекоз, у 25 (58,14 %) мала місце луската форма перебігу хвороби, у 8 (18,6 %) – папульозна, у 7 (16,28 %) – пустульозна. Подемодекоз діагностували у 3 (6,98 %) хворих собак.

Отже, щодо площі ураження шкіри, найчастіше ми виявляли локальну форму демодекозу собак в умовах ТОВ „Сімейний улюбленець” м. Київ. За характером патологічних змін шкіри в місцях ураження частіше мала місце луската форма перебігу демодекозу.

УДК 619:616.993.6:636.7/8

ДИСКАЛЕНКО Л.Ю., магістрантка

Науковий керівник – **СОЛОВІЙОВА Л.М.**, канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

solviovalyuda@ukr.net

КЛІНІЧНИЙ ПРОЯВ ТА АНАЛІЗ ГЕМАТОЛОГІЧНИХ ПОКАЗНИКІВ ЗА БАБЕЗІОЗУ СОБАК

Бабезіоз – гостра або хронічна трансмісивна, природно-осередкова хвороба собак, котів, хутрових звірів, диких м'ясоїдних, що характеризується пропасницею, пригніченням, анемією, жовтячністю слизових оболонок, розладом серцево-судинної, нервової систем та функцій органів травлення. Тому вивчення особливостей клінічного прояву та розробка науково обґрунтованих схем лікування хворих на бабезіоз собак є актуальними.

Метою даної роботи було вивчення змін клінічного стану собак, хворих на бабезіоз, і гематологічних показників у ветеринарній клініці ФООП „Гершуненко Д.Ю.” м. Біла Церква.

Матеріалом для дослідження були 10 хворих на бабезіоз собак – пацієнтів ФООП „Гершуненко Д.Ю.”, а також кров від них.

Кількість еритроцитів і лейкоцитів визначали меланжерним методом, вміст гемоглобіну – геміглобінціанідним методом, гематокриту – мікроцентрифугуванням за Шклярем.

Перебіг бабезіозу у собак був переважно гострий, температура тіла – 39,5–41,5 °С. Тварини були пригнічені, відмовлялися від корму, а деякі – і від води. Власники собак відмічали суходення, залежування, слабкість кінцівок. Видимі слизові оболонки та шкіра у перші два дні хвороби були анемічні, а потім набували жовтого забарвлення. Дихання було напружене, 35–45 дихальних рухів за хвилину. Серцевий поштовх посилений, тони серця приглушені, кількість серцевих скорочень від 120 до 180 за хвилину. Відмічали часте сечовиділення. Сеча мала від інтесивно-жовтого до червоного кольору. У мазках крові були виявлені різні форми *B. Canis*.

При аналізі гематологічних показників у досліджених собак ми відмітили вірогідне зменшення вмісту гемоглобіну ($73,4 \pm 1,21$ г/л), кількості еритроцитів ($3,6 \pm 0,20$ Т/л) та гематокритної величини ($35,8 \pm 1,31$ %) ($p < 0,001$). Кількість лейкоцитів була вірогідно зменшеною ($4,9 \pm 0,22$ Г/л) ($p < 0,01$). Це свідчить про те, що відбувся гемоліз еритроцитів та вивільнення гемоглобіну. Надмірне руйнування еритроцитів паразитами призводить до гіпоксемії та гіпоксії, накопиченню вуглекислого газу, що в свою чергу спричинює посилення еритроїдної гілки гемоцитопоезу і, як наслідок, послаблення лейкоцитопоезу. Інтотоксикація також послаблює процес утворення білих кров'яних тілець.

Отже, за бабезіозу собак спостерігали гіпертемію, втрату апетиту, анемічність та жовтячність слизових оболонок, тахікардію, тахіпноє, гемоглобінурію, виснаження, а також були виявлені олігоцитемія, олігохромемія, лейкоцитоз та зменшення гематокритної величини.